

Een dood paard verkopen: Reza Pahlavi's poging om een vernietigde dictatuur op de markt te brengen

22 januari 2023

Terwijl de landelijke opstand in Iran, nu in zijn vijfde maand, de middeleeuwse heersende tirannie omver dreigt te werpen, nam Reza Pahlavi, de zoon van de afgezette dictator Mohammad Reza Pahlavi, die zo'n 44 jaar geleden door miljoenen Iraniërs weggestuurd werd, deel aan een afgestemd interview op 16 januari, met een dubieus televisiekanaal, Manoto TV, om uit te halen naar de grootste en best georganiseerde oppositie van Iran, de [Mujahedin-e Khalq \(MEK\)](#).

Manoto TV is op grote schaal bekritiseerd door Iraniërs voor dubieuze praktijken, zoals het uitzenden van ongeblurde beelden die de veiligheid van demonstranten in Iran in gevaar brengen, het uitzenden van haatdragende en verdeeldheid zaiende rapporten die gericht zijn op de nationale minderheden van Iran, en het produceren van vervalste en bevooroordeelde documentaire rapporten.

Reza Pahlavi's zelfgenoegzame antwoorden op een reeks te softe vragen van de presentatoren waren een gelegenheid hem een platform te geven om de MEK te belasteren.

In antwoord op een redactionele vraag of "de impopulaire" MEK bereid zou zijn om in dialoog te gaan met andere oppositiegroepen, zaaide de nu bejaarde zoon van de Shah twijfel over de

democratische geloofsbrieven van de MEK, waarbij hij de belachelijke uitspraak deed dat een dergelijke dialoog problematisch zou blijken voor de organisatie.

In een verpletterende reactie op de [officiële website](#) van de MEK maakte de woordvoerder van de organisatie de democratische pretenties van de zoon van de Shah belachelijk, en merkte op dat de talloze wreedheden gepleegd door Khomeini en Ali Khamenei Reza Pahlavi hebben aangemoedigd om de omvergeworpen troon van het Iraanse volk te eisen alsof ze bij hem in het krijt staan.

De MEK-woordvoerder benadrukte dat de MEK openstond voor een dialoog, maar niet met de klerikale dictatuur, noch met de overblijfselen van de beruchte dictatuur van de sjah. Hij herinnerde er verder aan hoe miljoenen Iraniërs hun leven riskeerden en duizenden hun leven offerden om de monarchale dictatuur voor eens en voor altijd te beëindigen. Benadrukkend dat Pahlavi vier decennia lang onwettig aan zijn titel van "Prins" heeft vastgehouden, riep de MEK-woordvoerder hem op om eerst de miljarden dollars terug te geven die zijn vader van de natie heeft gestolen, de gruweldaden van zijn grootvader en vader aan de kaak te stellen en afstand te nemen van de IRGC en Basij, die hij eerder had geprezen als bewakers van de territoriale integriteit en orde van Iran in de samenleving.

Volgens de overgrote meerderheid van de Iraniërs maakten de Shah's executie en gevangenneming van pro-democratische tegenstanders en de vernietiging van democratische instellingen de weg vrij voor de mullahs om zich het leiderschap van de volksrevolutie van 1979 toe te eigenen en de macht over te nemen. In die zin wordt het regime van de mullahs gezien als het verlengstuk van de vorige dictatuur en Khomeini, en nu Khamenei, als de ware erfgenamen van de Pahlavi's.

Studenten aan de Iraanse universiteiten zingen: Weg met de onderdrukker, of het nu de sjah of de Opperste Leider is

Wie is Reza Pahlavi en wat laten zijn gegevens zien?

Op geen enkel moment in zijn korte politieke carrière heeft Reza Pahlavi ooit de gruweldaden van zijn vader en grootvader bekritiseerd, laat staan veroordeeld. Integendeel, bij elke gelegenheid heeft hij een "Alice in Wonderland" -beeld gepresenteerd van Iran onder de monarchale dictatuur. Hij bagatelliseerde de misdaden van de Pahlavis en vervalste de geschiedenis van Iran in nepdocumentaires. Maar hoe afstandelijk en onwetend Pahlavi ook is over de geschiedenis van Iran, hij kan en zal niet weg kunnen vegen wat historisch gedocumenteerd is en springlevend in de hoofden van miljoenen Iraniërs.

Na de revolutie van 1979, terwijl de sjah en zijn familie Iran ontvluchtten met miljarden dollars, leidde Reza Pahlavi een weelderig leven, net als zijn vader en grootvader, zij het in de Verenigde Staten. Afgezien van verschillende mislukte associaties met zogenaamde oppositie-entiteiten zoals de [Nationale Raad van Iraniërs](#), [Qoqnus](#) en [Farashgard](#), staat er niets anders op zijn cv.

Ondanks zijn gebrek aan een sociaal-politieke voet aan de grond in het land, bestaat Pahlavi's hele politieke carrière uit het plaatsen van sporadische en politiek opportunistische tweets, Facebook- en Instagram-berichten, deelname aan zelfpromotie-televisie-interviews en het vol lof zijn over de [Islamitische Revolutionaire Garde](#) (IRGC) en zijn paramilitaire uitloper, de Basi, als partners in de campagne om het regime omver te werpen en de wet en orde in het postklerikale Iran te handhaven.

Op Perzisch sprekende media en sociale media zijn er tientallen video's die zijn steeds veranderende politieke neigingen door de jaren heen manifesteren. Variërend van het verklaren dat "[regime change niet is](#) opgenomen in zijn set van het alfabet", tot het worden van een fel voorstander van regime change.

Bovendien heeft Reza Pahlavi geweigerd zijn standpunten te verduidelijken over een ernstige kwestie, zoals de eisen van Koerdische en andere ethniciteiten voor autonomie binnen de territoriale integriteit van Iran. Evenzo heeft hij de vraag over de vorm van de toekomstige regering in Iran omzeild, zich er terdege van bewust dat het Iraanse volk op geen enkele manier zal staan voor een nieuwe vorm van het monarchaal systeem. Hoewel hij zijn best doet om te zeggen dat hij openstaat voor het idee dat mensen moeten beslissen over de toekomstige bestuursvorm in Iran, weigert hij zijn aanspraak op de troon in te trekken. Bovendien is zijn moeder nog verder gegaan en heeft zij zijn dochter aangesteld als erfgenaam van haar zoon. (Augustus 2022 Italiaanse krant, [Liberio](#))

Er zijn verschillende serieuze vragen waarop Reza Pahlavi geen antwoord heeft gegeven. Bijvoorbeeld:

Waar haalt hij zijn legitimiteit vandaan? De zoon zijn van een afgezette dictator?

Op basis waarvan beweert hij dat zijn rol boven alle politieke partijen moet staan?

Gelooft hij in het recht van verschillende nationaliteiten op autonomie binnen de territoriale integriteit van Iran?

Waarom prijst hij het dictatoriale eenpartijstelsel van zijn vader?

Is hij bereid de executies en martelingen van politieke tegenstanders onder het bewind van zijn vader te veroordelen?

Wat zegt hij over het feit dat de Pahlavi-dynastie de macht greep via een door de Britten geïnitieerde staatsgreep?

Wat is zijn standpunt over de populaire premier van Iran, Dr. Mohammad Mossadegh, omvergeworpen door een MI6- en CIA-staatsgreep die zijn vader de troon teruggaf? Hoeveel geld hebben hij en zijn familie gestolen van het Iraanse volk toen ze het land in 1979 verlieten? Hij zei ooit 26 miljoen dollar, maar volgens de [New York Times](#) op 1 januari 1979: "Bankiers zeggen dat een aanzienlijk deel van de \$ 2 miljard tot \$ 4 miljard die volgens schattingen in de afgelopen twee jaar van Iran naar de Verenigde Staten is overgemaakt, toebehoort aan de koninklijke familie."

Om aan te tonen dat hij vertrouwt op de IRGC en de Basij als sleutelementen van zijn regime change-strategie, [zei hij](#) tijdens een talkshow met Iran International in 2018 duidelijk: "Ik ben in bilaterale contacten met het (regime)leger, de IRGC en de Basij. We communiceren. Ze geven blijk van hun voorbereiding en uitdrukkelijke bereidheid om zich aan te sluiten bij de mensen."

"De belangrijkste component van alle factoren is de rol die de militaire en paramilitaire troepen kunnen spelen in deze overgang (regime change). Daarom zijn soldaten en militieleden de doelgroep van sommige van mijn berichten", [zei Pahlavi](#) in [een meeting op](#) 18 december 2018. "Natuurlijk, het individu dat lid is van de IRGC en de Basij, degenen die vandaag teleurgesteld zijn zoals de rest van ons, ze hebben een plaats in de toekomst, en dat zouden ze moeten doen. Ze moeten een plek hebben. Ze zouden moeten weten dat ze in feite zelf de macht om de toekomstige veiligheid en stabiliteit van Iran te garanderen zijn ... Ik zeg dit op basis van mijn directe contacten met vertegenwoordigers van de militaire en paramilitaire strijdkrachten van Iran die dagelijks plaatsvinden. Die nemen met de dag toe."

De gelederen van de zogenaamde Iraanse monarchisten die worden gepenetreerd en kwetsbaar zijn voor het ministerie van Inlichtingen van het regime en de IRGC is geen geheim meer.

[Hashem Khastar](#), een leider van een lerarenvakbond in Iran, die momenteel in de gevangenis zit voor zijn verzet tegen het klerikale regime, [zei](#) dat IRGC hem had gevraagd niet met de MEK samen te werken en drong er bij hem op aan contact op te nemen met Reza Pahlavi.

In januari 2010 verscheen er een artikel in de [Los Angeles Times](#), waarin een voormalig officier, Mohammadreza Madhi, van de Inlichtingenorganisatie van de Revolutionaire Garde werd beschreven, die Iran ontvluchtte en de [breedste coalitie](#) van oppositiekrachten in de diaspora wilde vormen. Bewerend dat hij ongeveer 10.000 man van schurkenachtige IRGC-elementen achter zich had, slaagde hij erin veel Iraanse activisten, [meestal monarchisten](#), te [verleiden](#) zich met zijn leider te [associëren](#). Een jaar later verscheen Madhi in de 'Diamond for Deception', een documentaire die slechts een paar dagen voor de tweede verjaardag van 2009 door de Iraanse staatstelevisie werd uitgezonden. De documentaire beschreef Madhi als "[een dubbelagent](#)" die infiltreerde in de Iraanse oppositiebeweging en [buitenlandse inlichtingeneenheden](#).

Zo vader, zo zoon

Volgens het boek "De sjah" maakte Mohammad Reza zijn vader belachelijk in privégesprekken en noemde hem "een misdadige kozak" die weinig deed als koning. Hij besteedde de troon op 16 september 1941.

In de vroege jaren 1950 begon de populaire nationalistische premier, Dr. Mohammad Mossadeq, democratische hervormingen door te voeren, waaronder wetten die de persvrijheid waarborgden en de rechten van vrouwen beschermen. Hij leidde ook een beweging om de oliebronnen van Iran te nationaliseren.

De sjah sloot zich aan bij de reactionaire geestelijken om de democratische hervormingen van Mossadeq tegen te werken, terwijl hij de Britten hielp zich te verzetten tegen zijn campagne om olie te nationaliseren. In augustus 1953 pleegde de sjah, gelieerd aan de geestelijken onder leiding van Kashani en Anglo-Amerikaanse inlichtingendiensten, een staatsgreep tegen de democratisch gekozen en populaire Mossadeq.

Na het omverwerpen van de enige democratisch functionerende regering in de geschiedenis van Iran, begon de sjah met ijzeren vuist te regeren, een verachte geheime politie genaamd de SAVAK te creëren, hervormingsgezinden gevangen te zetten, de media aan te pakken, tegenstanders te doden en geleidelijk een eenpartijstelsel in Iran in te voeren.

Marteling en executie door Shah's geheime politie, SAVAK, maakt deel uit van de niet-genezen wonden en onvergetelijke geschiedenis van Iran. Op 3 maart 1975 publiceerde de staatskrant "Etela'at" de toespraak van de sjah over de verklaring van het eenpartijstelsel van Iran. De kop

luitde: "Zijne Majesteit verklaarde de oprichting van de enige politieke partij." De subkop gaat verder: "Miljoenen hebben zich aangesloten bij de wederopstanding van Iran."

De krant "Etela'at" benadrukte belangrijke delen van Shah's opmerkingen en schreef: "Vanaf nu heeft slechts één partij recht op politieke activiteit." "De naam van de enige partij van Iran zal "Nationale Heropleving" of "Wederopstanding van Iran" zijn.

۲۴ صفحه

اطلاعات

دوشنبه ۱۲ اسفندماه ۱۳۵۳ - شماره ۱۲۶۱۹ - کتشمابه ۱۰ ربال

شاهنشاه:

- دوران « دودوزه » بازی
- کردنها بسر آمده است
- تا سه سال دیگر حد اقل
- دستمزد هیچ کاری نباید
- کمتر از ۱۲۰۰۰ ربال باشد

جای کسی که با قانون اساسی، نظام شاهنشاهی و انقلاب ۶ بهمن مخالف است در زندان است یا خروج راحت برای همیشه از کشور

هوبدا باحفظ سموت نخست وزیر

دیروز یک صفحه دیگر از تاریخ ایران ورق خورد و شاهنشاه

Ettelaat krantennr. 14649- maandag 3 maart 1975

Shah: "Iedereen die zich verzet tegen de grondwet, het imperiale systeem en de Witte Revolutie, moet in de gevangenis of het land gewoon voor altijd verlaten."

توقع ما اینست که همه هر شخصی که به سن قانونی رای دادن رسیده باشد از همین حالا، از فردا، در اولین فرصت تکلیف ملی خودش را روشن بکند، و یا باین تشکیلات وارد بشود یا این که تکلیف خودش را روشن بکند. همانطور شاید خیلی از مطالب را من مرتباً تکرار میکنم برای این که حرف توی حرف میاید. کارگر

Shah: "We verwachten dat iedereen die de wettelijke leeftijd heeft bereikt om te stemmen, onmiddellijk zijn nationale plicht zal verduidelijken en zich bij deze organisatie zal aansluiten of zijn positie zal verduidelijken ..."

Historische citaten

De sjah was niet verlegen om zijn reactionaire, bijgelovige en bizarre religieuze opvattingen te delen, zelfs met buitenlandse verslaggevers. Hij zei: "Ik ben niet helemaal alleen, want een kracht die anderen niet kunnen waarnemen, vergezelt me. Mijn mystieke kracht. Bovendien krijg ik berichten. Ik leef al sinds mijn vijfde met God naast me. Want dat wil zeggen, God heeft mij die visioenen gezonden." (Interview met de Italiaanse journaliste Oriana Fallaci, oktober 1973).

Decennialang hebben de sjah en zijn geheime politie SAVAK op brute wijze politieke activisten en intellectuelen [vermoord en gemarteld](#), waaronder auteurs, academici, kunstenaars en dichters.

De sjah van Iran en SAVAK (1976) | 60 Minuten Archief

In november 1976 citeerde Amnesty International een voormalige gevangene die de martelmethoden beschreef, waaronder afranselingen, ondersteboven hangen, verkrachting, elektrische schokken, nagels uittrekken, tanden trekken en een hete ijzeren staaf gebruiken om de mond te verbranden. "Een jongeman werd op deze manier gedood", vertelde de gevangene aan AI.

Een Amnesty International-[rapport](#) van een delegatie die in 1972 naar Iran werd gestuurd, zei over de bevindingen over de gevangenen van de Shah dat de lichamen van sommige gevangenen werden verbrand, waardoor ze verlamd raakten. Een gevangene vertelde de delegatie: "Ik zag Behruz Tehrani bij mij in de martelkamer sterven."

Amerikaanse media meldden dat marteling een "nationaal tijdverdrijf" is voor de sjah. ([The Village Voice](#), 14 november 1977).

"De sjah van Iran", zei Martin Ennals in de inleiding van het jaarverslag van Amnesty International over 1974-5, "behoudt zijn welwillende imago, ondanks het hoogste aantal doodstraffen ter wereld, geen geldig systeem van civiele rechtbanken en een geschiedenis van marteling die niet te geloven is." Het totale aantal politieke gevangenen in 1975, aldus het rapport, "is het hele jaar door soms gemeld als iets van 25.000 tot 100.000."

Het overgrote deel van de bevolking is hopeloos arm, ondervoed en ongeschoold. In Quri-Chai, de noordelijke sloppenwijken van Tabriz, is er slechts één school voor 100.000 kinderen. ([The Village Voice](#), 14 november 1977).

Volgens berichten in de media waren de beulen van de SAVAK zo wreed als maar kon. Ex-gevangenen herinneren zich dat ze één voor één geselden, vingers braken en dochters verkrachtten in het bijzijn van vaders." ([The Village Voice](#), 14 november 1977).

De sjah had ook extreem reactionaire en beledigende opvattingen over vrouwen. In een interview met Barbara Walters, op 6 april 1977, vroeg Walters de sjah: "Denk je dat vrouwen gelijk zijn aan mannen?" De sjah zei na een lange pauze: "Nou, er zijn gevallen, zeker. ... Maar gemiddeld, [nee]. ... Ik herhaal nogmaals: waar heb je een topwetenschapper voortgebracht?"

In navolging van de mullahs vertelde de vrouwenhatende Shah aan een Italiaanse journalist dat volgens zijn islamitische religie, "wanneer een vrouw ziek is [of ...] weigert haar vrouwelijke taken uit te voeren, waardoor haar man ongelukkig wordt, kan hij een extra vrouw nemen". ([Interview](#) met journalist Oriana Falacci, 1 december 1973).

"Je hebt nog nooit een Michelangelo of een Bach geproduceerd. Je hebt nog nooit een geweldige kok voortgebracht. En praat niet over kansen. Maak je een grapje? Heb je de kans gemist om de geschiedenis een geweldige kok te geven? Je hebt niets geweldigs geproduceerd, niets!" ([Interview](#) met journalist Oriana Falacci, 1 december 1973).

De sjah was extreem corrupt. Zelfs in de jaren 70 meldden Amerikaanse media: "Hij heeft zijn vermogen doorgesluisd naar een particuliere stichting waarvan de procedures geheim zijn en waarvan de activiteiten niet kunnen worden onderzocht. De Pahlavi Foundation, nu 19 jaar oud, wordt verondersteld een vermogen van meer dan \$ 1 miljard te hebben en is een gecombineerde liefdadigheidsstichting en familietrustfonds." ([The Village Voice](#), 14 november 1977).

Net als de mullahs was de sjah tegen democratie. Hij maakte de democratie belachelijk in een gesprek met een Italiaanse journalist: "Vrijheid van denken, vrijheid van denken! Democratie, democratie! Met vijfjarigen die staken en op straat paraderen. Is dat wat u democratie noemt? Vrijheid? ... Democratie, vrijheid, democratie! Maar wat betekenen deze woorden?" ([Interview](#) met journalist Oriana Falacci, 1 december 1973).

Een begraven monarchie

Mohammadreza Shah's decennia van corruptie, [onderdrukking](#) en wanbeheer leidden tot immense sociale woede. Massale volksdemonstraties begonnen zich te vormen tegen zijn heerschappij in de late jaren 1970.

In 1978 huilde de sjah op tv toen miljoenen Iraniërs [de straat op gingen](#), en smeekte hen om hem aan de macht te laten blijven. Maar het was te laat.

"Jullie, het volk van Iran, zijn in opstand gekomen tegen onderdrukking en corruptie... Ik zal beloven om nooit de fouten, onwettigheid, onderdrukking en corruptie uit het verleden te herhalen," [zei Mohammadreza Pahlavi](#).

Hij werd gedwongen het land te ontvluchten op 16 januari 1979 en met hem eindigde 2.500 jaar monarchale heerschappij in Iran.

Of het nu uit politiek opportunisme of totale onwetendheid is, Reza Pahlavi's falen om de monarchale dictatuur te verwerpen, en zijn wachten op de meedogenloze IRGC om zich tegen het heersende establishment te keren, werkt net zo verdeeldheid zaaiend over de natie als het helpt om de heersende theocratie te verlengen.

Conclusie

De huidige voortdurende revolutie in Iran, die in september 2022 begon, heeft meer aandacht voor wat er zou gebeuren als het regime eenmaal omvergeworpen is. Het gloeiende historische verhaal ten gunste van de monarchie, bepleit door de overblijfselen van de sjah-dictatuur, druipt in tegen bijna elk feit en stuk historisch bewijs. Om nog maar te zwijgen van het feit dat als dat waar was, waarom kwamen miljoenen mensen in 1979 dan in opstand om de sjah omver te werpen?

In werkelijkheid delen zowel de monarchie als de huidige theocratie veel fundamentele ideeën, koesteren ze weerzinwekkende ideologieën en vertegenwoordigen ze niet het Iraanse volk. Dat is de reden waarom het Iraanse volk in hun opstand scandeert "Dood aan de onderdrukker, of het nu de sjah of de leider [Khamenei] is."

Demonstranten in de Iraanse steden scanderen: Weg met de onderdrukker, of het nu de sjah of de Opperste Leider is

Voor Iraniërs is de keuze niet de minste van de twee kwaden, om welke reden ze het verleden en het heden verwerpen ten gunste van een democratische toekomst. Ze streven naar een democratische en representatieve republiek, gebaseerd op de scheiding van religie en staat, die de mensenrechten en de rechten van vrouwen en minderheden respecteert.

Achtergrondinformatie: Een criminele erfenis

De Pahlavis (Reza's vader en grootvader) regeerden Iran tussen 1925 en 1979. In de jaren 1920, terwijl het veranderende politieke landschap in Europa en Azië aanleiding gaf tot de ontwaakte goed opgeleide klassen in het land, kregen steeds meer bewegingen stem en verlangden naar verandering. De zwakke koning van de Qajar-dynastie werd uitgedaagd door eisen tot baanbrekende hervormingen en constitutionele heerschappij van de monarchie.

Een door de Britten geleide staatsgreep in 1921 probeerde het nieuwe sentiment te beteugelen door te kiezen voor een sterke man die de belangen van het Gemenebest beschermde.

Een analfabete pestkop met een ruw en gewelddadig temperament, Reza Palani ([bijgenaamd Reza Khan](#)), had zich op 14-jarige leeftijd aangesloten bij de verachte door Rusland geleide Kozakkenbrigade. De strijdmacht werd in Iran opgericht door de Qajar Shah om de troon te beschermen. Na te hebben gewerkt als dienaar van de Nederlandse consul-generaal in Teheran, klom hij later op in de rangen van de Kozakkenbrigade tot sergeant, luitenant, kolonel en verwierf uiteindelijk de gunst van de Britse generaal Edmund Ironside in januari 1921 om de eerste en enige commandant van de Kozakkenbrigade van Iraanse afkomst te worden.

Op 14 januari 1921 gaf generaal Ironside hem de opdracht om verder te gaan en Teheran te bezetten. De staatsgreep van Reza Khan markeerde het tragische einde van het jonge democratische experiment van Iran en er begon een periode van wrede dictatuur en autoritarisme die tot ver na de Pahlavi-dictators duurde, tot aan de heerschappij van de mullahs in Iran.

Reza Khan voelde zich veilig bij zijn Britse meesters; slechts twee jaar na zijn staatsgreep wierp hij zich op als premier. In 1925 dwong hij het parlement om de Qajars af te zetten en hem te kronen tot de sjah van Iran. Later veranderde hij zijn naam van Palani in Pahlavi, omdat de eerste een denigrerend effect had in de Perzische taal.

Reza Pahlavi, de nieuwe koning, onteigende meer dan 3 miljoen hectare landgoederen in Iran en verrijkte zichzelf en zijn familie met geweld. Hij vermoordde journalisten en politici die kritisch waren over zijn hardhandige en overbodige pogingen om Iran te hervormen op het puntje van de bajonet. Zijn karikatuur van modernisering omvatte onmatige acties als de verplichte ontsluiting van traditionele Iraanse vrouwen en het verbieden van fotografie van kamelen in Iran. Toch decimeerde hij systematisch Iraanse intellectuelen en vrije denkers en beperkte hij de ontwikkeling van de vrije markt tot zijn trawanten onder landeigenaren en rijke heldenfamilies. Hij trad hard op tegen etnische groepen die overal in het land gelijke rechten eisten, en hing ze met honderden op en vermoordde ze. Hij verbood vrouwenrechtenorganisaties en vaagde onafhankelijke media weg.

Reza Shah, die iraniërs in eigen land bedreigde, was erg zacht tegenover grootmachten in het buitenland. In 1933, toen de Britten de verlenging van olieovereenkomsten eisten, onderhandelde hij met John Cadman, het hoofd van de Anglo-Persian Oil Company (APOC), en Reginald Hoare, de Britse ambassadeur in Teheran, om de [D'Arcy-concessie](#) te verlengen en dwong de Majlis (het Parlement) om het unaniem aan te nemen.

Na het verdrag bleef APOC olie verkennen, winnen en verkopen, in ruil voor het betalen van 20% van zijn totale aandelen aan Iran, waar de sjah de grootste begunstigde was. Ook werd de reikwijdte van Imtiaz-operaties teruggebracht van 400.000 mijl naar 10.000 mijl. Volgens dit contract werden 32 jaar toegevoegd aan D'Arcy Concession, dat in 1962 zou aflopen.

In de jaren 1930 werd Reza Shah een uitgesproken bewonderaar van Hitler in Duitsland en nodigde nazi-militaire adviseurs uit naar Iran. Zijn persoonlijke bewondering voor Hitler bracht hem ertoe op te scheppen dat zijn carrièrepad leek op dat van Hitler, en hij voorzag een nieuw machtsevenwicht ten gunste van de asmogendheden in de opkomende wereldoorlog.

Tijdens een reis naar Duitsland schreef Tajol-Muluk, de vrouw van Reza Khan en de grootmoeder van Reza Pahlavi, in een dagboek over het Perzische tapijt en de pistachenoten die de Iraanse delegatie als geschenk voor Adolf Hitler had meegebracht. In ruil daarvoor prees Hitler de Iraanse monarch en stuurde een zelfportret met het Duitse handschrift "Zijne Hoogheid – Reza Shah Pahlavi – Keizer van Iran – Met de beste wensen – Berlijn, 12 maart 1936 – Ondertekend: Adolf Hitler".

Deze foto wordt bewaard in het 'Saheb Qaran Palace' in de Niavaran Museum Palace Collection.

De gok van Reza Khan mislukte jammerlijk. Intolerant voor een Hitler-bondgenoot in een geostrategische locatie, dwongen de Britten en de Sovjets hem om afstand te doen van de troon en de macht over te dragen aan zijn zoon in 1941. Hij stierf in ballingschap op het eiland Mauritius bij Zuid-Afrika in 1944.

Als een corrupte heerser en een beruchte landrover qua naam, wordt aangenomen dat Reza Shah met geweld 44.000 onroerend goed van hun eigenaren in beslag heeft genomen, waardoor het leven van talloze mensen is verwoest. Hij had het equivalent van ergens tussen de \$ 20 miljoen en \$ 300 miljoen dollar op zijn bankrekeningen (Washington Post, 1 oktober 1941). Volgens The Village Voice: Reza Shah "legde de basis voor de rijkdom van de familie Pahlavi door het simpelweg te stelen. Hij confisqueerde enorme landgoederen." ([The Village Voice](#), 14 november 1977).

Kortom, het Iraanse volk vecht voor veel meer dan een terugkeer naar de despotische heersers uit het verleden. De absolute afwijzing van "sjah en sjeik" is de weg voorwaarts die vrijheid zal brengen aan het zegevierende volk van Iran.